

בש"פ 3228/15 - פלוני,פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3228/15

כבוד השופט ד' ברק-ארץ

לפני:

המבקשים:
1. פלוני
2. פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לעורר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 10.5.2015 בעבא"פ
8763-05-12 שניתנה על ידי השופט ר' כרמל

בע"ד ששי גז; בע"ד ליה פלוס
בשם המבקשים:

החלטה

1. בפני בקשה רשות לעורר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעבא"פ 8763-05-15 מיום 10.5.2015 (השופט ר' כרמל). בית המשפט המחוזי דחה עրר שהגישו המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 4.5.2015 (מ"י 3849-05-15, השופט ג' סקפה שפירא) לפיה הותר לפרסום שםם ופרטיהם המזהים של המבקשים.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. המבקרים בהליך שבפני הם אחים אשר בבעלותם חברת בנייה. בשלב זה של ההליך, המבקרים חשודים בעבירות של שוד ושל İşbos היליכי משפט, וזאת כחלק מפרשה רחבה יותר שבה מייחסות לעורף הדין רונאל פישר פעולות בלתי חוקיות שנעודו להשפיע על גורמים שונים במערכת אכיפת החוק, כך שיופיע לטובת לקוחותיו. בשלב זה אין החלטה באשר להגשת כתוב אישום בעניינם של המבקרים.

3. ביום 4.5.2015 בית משפט השלום הורה על מעצרם של המבקרים במסגרת מעצר ימים לצורך השלמת חקירותם במשטרה.

4. במסגרת הדיון במעצרם של המבקרים נדונה גם בקשרם למנוע את פרסום שמותיהם כמעורבים בפרשה. באת-coach של המבקרים טענה כי הנזק שצפוי להיגרם להם כתוצאה מהפרסום הוא חמוץ, הן בשל אופי עסוקיהם והן בשל הפרסום הרוב של כל הקשור בפרשה. لكن היא הוסיפה כי יש ליתן משקל גם לשלב שבו נמצא ההליך – אשר בו לא התקבלה החלטה על הגשת כתוב אישום כנגד המבקרים. על כן, באת-coach של המבקרים טענה כי באיזו שבן הצורך למנוע את נזקיהם לבין זכות הציבור לדעת, יש להעדיף במקרה זה את הראשון.

5. המדינה התנגדה לקבלת הבקשה. באת כוח המדינה צינה כי, ככל, ברירת המחדל בהיליכים פליליים מהסוג דנן היא פרסום. על כן, אף וטעון, חשוד המבקר שמנוע את פרסוםם את הנתלים להראות כי הפרסום יוביל להתרחשותו של נזק חמוץ. באת כוח המשيبة הוסיפה כי שמותיהם של מעורבים נוספים בפרשה, אשר עניינים אינם שונים באופן מיוחד מזה של המבקרים, פורסמו זה מכבר, וכי אף זהו שיקול התומך בדוחית הבקשה.

6. בית משפט השלום דחה את הבקשה, וקבע כי הנזק שעלול להיגרם למבקרים שאינם שונות מהנזק שעולם להיגרם לכל אדם נורטיבי אשר נעצר בגין חשד למעורבות בפליליים. עם זאת, פרסום שמותיהם של המבקרים עוכב למעשה יומיים על מנת לאפשר להם להגיש עrrר לבית המשפט המחויז.

7. ביום 5.5.2015 המבקרים הגיעו לבית המשפט המחויז עrrר על החלטתו של בית משפט השלום. במסגרת העrrר טענו המבקרים בשנית כי הנזקים שייגרםו להם אם שםם יפורסם יהיו בלתי ניתנים לתיקון. מנגד, המדינה חזרה והתנגדה להטלתו של איסור פרסום על שמותיהם של המבקרים. במסגרתה טענה המדינה גם כי עצמת הריאות כנגד המבקרים גבוהה, ואף בכך יש כדי להטוט את הCPF לעבר פרסום שמותיהם.

8. היום, 10.5.2015, בשעה מוקדמת יותר דחה בית המשפט המחויז את עrrרם של המבקרים. בית המשפט המחויז עמד בהחלטתו על השיקולים אשר בוגנים ראוי לאסור על פרסום שמם של אדים החשוד בפליליים, ומצא כי בנסיבות המקירה דנן אין מקום להורות כן. בית המשפט המחויז אישץ אף הוא את עמדת המדינה וקבע כי במקרה הנדון עצמת הריאות בעניינם של המבקרים גבוהה, ומנגד לא הונחה תשתיית להוכחות של נזק חמוץ ומיוחד למבקרים, אשר עולה על הנזק שצפוי להיגרם לכל איש עסוקים אשר לגביו פרסום כי הוא נחشد בביצוע עבירות חמורות. על כן, בית המשפט המחויז קבע כי לא ניתן לאסור על פרסום שמותיהם של המבקרים. עם זאת, בית המשפט המחויז הורה כי החלטתו תהיה בתוקף החל ממהר, 11.5.2015, בשעה 08:30, וזאת על מנת להוות למבקרים שהות להגשתה של בקשה רשות לעורר על ההחלטה.

9. בעיקרו של דבר, המבוקשים שבים ומעלים בפני את הטענות שנדונו בפני שתי הערכאות הקודמות. בנוסף לכך המבוקשים סבורים כי ישנו טעם עקרוני התומך בהיעתרות לבקשתם ובכך שתיננתם להם רשות לעורר ב"גלאול שלישי" – הצביעם על כך שבית משפט זה טרם אמר את דבריו באשר לשאלת מהו פרק הזמן "הסביר" אשר צריך לעמוד לרשותו של חשוב על מנת להוכיח את הסיכון להיווצרות של "נזק חמור" אםשמו יפורסם.

דין והכרעה

10. לאחר שעינתי בבקשתה וشكلت את הטענות שעלו בה הגעתו לכל מסקנה כי דינה להידחות.

11. כידוע, אין לקבל בקשה רשות לעורר ב"גלאול שלישי" אלא במקרים שבהם עולה שאלת משפטית עקרונית החורגת מעניינו הקונקרטי של המבוקש או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות מיוחדות וחירוגות (ראו למשל: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011); בש"פ 1361/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (22.2.2013)).

12. חרף הניסיון לשווות לבקשה היבט עקרוני, אני סבורה כי היא אינה מעלה כל שאלת משפטית החורגת מدل"ת האמות של עניינם הקונקרטי של המבוקשים, המאונינים למנוע את פרסום שםם. כפי שצין בית המשפט המחויז, המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשתה לאסור על פרסום שמו של חשוב אשר טרם הוגש נגדו כתוב אישום קבועה בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). על פי סעיף זה, בית המשפט רשאי להורות כאמור "אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוב נזק חמור" ואם "סביר כי יש להעדיין את מניעת הנזק על פניה העניין הציבורי שבספרוסום". אם כן, סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט מKENNA לבית המשפט שיקול דעת רחב בשעה שהוא נדרש לאייזן שבין הצורך למנוע נזק שייגרם לנואם לבני העניין הציבורי הכרוך בפרסום (ראו גם: ע"פ 8225/12 פלונית (קטינה) נ' פלוני, פסקה 12 (24.2.2013)). כמו כן,ברי כי ברירת המחדל היא פרסום שמותיהם שלadowim, ואיסור הפרסום הוא החריג שנשמר לקרים נדרים בלבד, קרי רק כאשר מתמלאים שני התנאים המctrbutים כאמור לעיל (ראו: שם, פסקאות 11-12).

13. במקורה דנן, שתי ערכאות כבר נדרשו לטענותיהם של המבוקשים באשר לנזקים הצפויים להם, ודחו אותן. מצאתי עילה להתערב בהחלטותיהן, אשר מתיחסות עם העובדות שהוצעו בפניהן, כמו גם עם ניסיון החיכים.

14. לעומת זאת, אוסיף כי מطبع הדברים החלטות הנוגעות לפרסום שמותיהם של חשובים מתקבלות אגב הדיון בהליך מעצר. הליכים אלה אינם יכולים להיות מבוססים על דינוי הוכחות מורכבים וארוכים, אשר בעצםם עלולים לייצור חסם לפרסום מידע לציבור. די אפוא בכך שנינתנת לחשובים הנוגעים בדבר הזדמנויות הוגנת, על כל המשתמע מכך בנسبות העניין, להעלות את טענותיהם, וכך נעשה אף במקורה זה.

15. סוף דבר: הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"א באיר התשע"ה (10.5.2015).

שפטת
